

ESTRENAT A BARCELONA EL NOU
ESPECTACLE DE LINDSAY KEMP

Alice

El teatre Romea presenta aquests dies l'última producció de Lindsay Kemp: «Alice». L'obra, basada en el llibre de Lewis Caroll, és una invitació a entrar en un conte de colors. Un espectacle per passar-s'ho bé, intuïtiu, sensual i sobretot gens racional.

Mercè Sarrias

DOMÈNEC UMBERT

DOMÈNEC UMBERT

S'encenen els llums i comença el primer acte. Som a l'Anglaterra de l'època victoriana. Lewis Carroll és en aquest cas un Lindsay Kemp amb la cara sempre blanca i un atrotinat vestuari negre. Lindsay Kemp, professor de matemàtiques convidat a una reunió social a casa de la seva alumna: Alice. Alice és tot el contrari de les senyores seques i estirades que l'acompanyen. Rossa, de cabells llargs, ingènua, llesta, amable, senzilla, alegre... el focus es deté insistentment a recalcar-nos la seva perfecció. Alice, per obra i gràcia del seu professor, es veu submergida en un món diferent, el del país de les meravelles.

A partir d'aquí el conte es desplega, perquè l'espectacle és com un gran conte desplegable, d'aquells on el lector pot anar movent les peces del fons. Una gran fantasia de cartró que per obra i gràcia del teatre s'ha posat en marxa. Sona la música, es mou l'escenari i els dibuixos d'un llibre il·lustrat per John Tenniel, que ha inspirat Lindsay Kemp, comencen a desfilat plana a plana. El viatge d'Alice, Núria Moreno, filla de Núria Espert, és una llarga marxa a través de les fantasies de

Lewis Carroll, reinterpretades per ella mateixa. La presència del professor/creador és present sota alguns dels personatges que l'acompanyen.

També plana per l'escenari l'ombra de la repressió victoriana, l'ambient de la casa d'Àlícia Lindell. Un llarguerut xurro vermell en patins, l'animal més antipàtic de tota la festa, dona de tant en tant voltes per l'escenari mentre una veu al fons crida Alice: «recorda qui ets, no ho oblidis, recorda qui ets.»

En el món de les meravelles reinventat per Àlícia sobre les ombres del seu món real, és necessari oblidar-se d'un mateix. La nena es proposa jugar i aprendre, imita, prova, corre darrere del conill, la granota o la rata. El millor de la història són els personatges. El vestuari ha estat realitzat per Silvia Johnsons, artista de característiques pròximes al surrealisme hiperrealista. La desfilada d'ocellots, de la tortuga, el conill, la rata, el cuc i tots els altres és un espectacle de dibuixos animats a tot color.

Tot el món que envolta Alice en el seu viatge ha estat perfectament recreat per Lindsay Kemp. L'espectacle és el

més car realitzat mai per la companyia. Ha costat quaranta milions. De fet, una xifra més petita al costat de la versió de *Mar i Cel*, d'Àngel Guimerà, que actualment presenta al teatre Victòria la companyia Dagoll-Dagom. Lindsay Kemp els supera en tot: color, atreviment i posada en escena.

Aquest mag itinerant, viatjant incansable darrere dels seus espectacles: *Flowers*, *Duende*, *Nijinski* i *The Big Parade*, va anunciar fa temps la probabilitat d'ancorar en una ciutat. L'escollida era Barcelona. Volia posar en marxa una escola i establir-se aquí. Cosa estranya, no va obtenir suport. Continua, per ara, viatjant.

En el fons, ell és el centre dels seus espectacles. Creador i actor. Un personatge solitari al voltant del qual gira a grans velocitats una increïble desfilada d'imaginació. Un personatge estrafolari personatge amb barret de copa i vestit a quadres vermells ens recorda astorat que són les sis i sempre són les sis; l'hora del te. Lindsay Kemp, sota els focus, un Quixot amb la seva sola lúcida bogeria, muntat sobre un cavall que va a vela, descansa. □

L'Àlícia de Lindsay Kemp és com un gran conte desplegable, on el lector pot anar movent les peces del fons.

DOMÈNEC UMBERT

DOMÈNEC UMBERT